

Să nu mă plângi

Mihai Manolescu

Să nu mă plângi de-oi rătăci,
Aievea, drumul către casă,
Căci codrul cel cu frunză deasă
În brațe verzi mă va primi.

Să nu mă plângi când m-or alege
Cei șapte îngeri, și-or să vină,
Ca îmbrăcându-mă-n lumină
Să mă petreacă, după lege.

Să nu mă plângi când mă voi duce
Ca să-ți culeg buchet de stele,
De voi mai zăbovi cu ele,
Cât să-mi vegheze somnul dulce.

Să nu mă plângi când ceru'-albastru
Se va deschide pentru mine
Și pe un nor mă va reține,
Să mă preschimbe într-un astru.

Să nu mă plângi de-i vede chipu-mi
Zâmbindu-ți numai dintr-o ramă.
Plecăm cu toți și nu-i o dramă.
Ne-om revedea când va fi timpul...

Poezie publicată în antologia "Simbioze lirice" a editurii Anamarol, în volumul 13